

ΙΣΟΤΗΣ

ΕΛΛΕΓΘΕΡΙΑ

ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ

Α Θ Η Ν Α

ΤΕΚΤΟΝΙΚΩΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΩΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΜΗΝΙΑΙΩΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΫΛΗΡΩΤΑ

'Εν Ἑλλάδι δρ. 5
 'Εν τῷ Ἐξωτερικῷ φρ. χρ. 5

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ

ΑΘ. ΒΡΥΖΑΚΗΝ

ὁδὸς Πανεπιστημίου, ἀρ. 26.-'Αθήνας.

Τὰ χειρόγραφα δημοσιεύομενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται.

ΕΚΔΟΤΑΙ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΑΙ

ΑΘ. Ε. ΒΡΥΖΑΚΗΣ

'Ιπ.: Ρ.: † τέως Σεβ.: τῆς Σ. Στ.:
« Ἀθηναῖς ».

ΑΝΤ. Ι. ΧΑΛΙΚΙΟΠΟΥΛΟΣ

'Ιπ.: τοῦ Ρ.: †, τέως Α'. 'Επ.: τῆς
Σ.: Στ.: « Ἀθηναῖς », Μεγ.: Θεσ.:
τῆς Μ.: 'Αν.: τῆς Ἑλλάδος.

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΑΣ

Τοῖς ἀγ.·. ἀδ.·.

Ἡ ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἔλλειψις περιοδικοῦ τεκτονικοῦ, δυναμένου νὰ ἐξυπηρετῇ τὸν σκοπὸν τοῦ Τεκτ.: ἐν Ἑλλάδι ἤγαγεν ἡμᾶς εἰς τὴν ἀπόφασιν νὰ ἐπιχειρήσωμεν τὴν ἐκδόσιν τοῦ περιοδικοῦ τούτου. Ὡς δὲ διὰ τῆς ἀγγελίας ἡμῶν, ἦν ἀναδημοσιεύομεν ἐν τῇ τετάρτῃ

σελίδι τοῦ ἐξωφύλλου, οὕτω καὶ σήμερον ἐπαναλαμβάνομεν νὰ ζητήσωμεν τὴν ὕλικὴν καὶ ἰδίως τὴν ἠθικὴν ἀρωγὴν πάντων τῶν ἀδ.· πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ δυσχεροῦς ἔργου.

Αἱ στῆλαι τοῦ περιοδικοῦ τούτου θὰ ὦσι προσιταὶ παντὶ ἀδ.· προκίρουμένῳ νὰ ἐκθέσῃ τὰς σκέψεις αὐτοῦ καὶ τὰς ἰδέας ἐπὶ παντός ζητήματος, ἀφορῶντος εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ Τεκτ.· καὶ συντελοῦντος εἰς τὴν ἀνύψωσιν τῆς περὶ αὐτοῦ ἰδέας, εἰς ᾧ σημεῖον ἐμπρέπει.

Πιστοὶ εἰς τοὺς ὄρκους καὶ τὰς ὑποσχέσεις ἡμῶν, θὰ προσπαθήσωμεν ἐν δέοντι νὰ φανῶμεν ἀντάξιοι τῆς ἐμπιστοσύνης, ἧς ἠξιώθημεν. Θὰ ὑπερασπίζομεν πάσῃ θυσίᾳ τὰς ἀρχὰς τοῦ Τεκτ.·, θὰ μετρῶμεν διὰ τοῦ διαβήτου καὶ θὰ κανονίζομεν διὰ τοῦ κανόνος καὶ τοῦ γωνιαμέτρου τὰς σκέψεις ἡμῶν καὶ τὰς πράξεις, θ' ἀποκρούομεν καὶ καυτηριάζομεν πᾶσαν πράξιν ἀντιστρατευομένην εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ τάγμ.· καὶ θ' ἀποφεύγομεν πᾶσαν δημοσίευσιν δυναμένην νὰ παραβλάψῃ τὰ συμφέροντα τοῦ Τεκτονισμοῦ.

Ἄλλ' ἵνα ἐκπληρωθῶσι πᾶσαι αἱ ἐπαγγελίαι ἡμῶν, ἕκαστος ἐννοεῖ ὅτι χρειάζεται αὐταπάρνησις οὐ σμικρὰ καὶ τεκτονικὴ εὐθύτης οὐ τυχούσα. Τὸ τοιοῦτον θὰ προσπαθήσωμεν καὶ θὰ ἐπιδιώξομεν, μὴ ἀπομακρυνόμενοι τῆς ἀληθείας καὶ τὴν πλάστιγγα τῆς δικαιοσύνης πάντοτ' ἔχοντες ἀνά χεῖρας.

Οὐχ ἥττον εὐχαριστοῦμεν πάντας τοὺς προθύμως προσενεχθέντας ἀδ.· ἡμῶν ὅπως συνδράμωσι τὸ δυσχερές ἔργον διὰ τε τοῦ χρήματος αὐτῶν καὶ τῆς ἠθικῆς ἀρωγῆς.

Ἡ Διεύθυνσις

Ο ΜΕΓ.· ΔΙΔ.·

ΠΕΡΙ ΤΕΚΤ.· ΚΑΘΗΚΟΝΤΟΣ

Ὁ Μεγ.· ἡμῶν Διδ.· ἀδ.· Ν. Δαμασκηνὸς ἀπηύθυνεν ἡμῖν τῆς ἐξῆς ἐπιστολήν :

Ἄγαπῆτέ ἀδελ.·.

« Ἐτοιμαζόμεν νὰ ἐκλέξω ἀντικείμενον κοινωνικόν, ὅπως ἱκανοποιήσω τὴν ἐπιθυμίαν ὑμῶν τοῦ νὰ γράψω τι διὰ τὸ πρῶ-

τον φύλλον τῆς Ἀθηνᾶς, ὅτε ἐπῆλθεν ἡ καταστροφή τῆς Ζακύνθου, ἣτις πρέπει ἤδη ν' ἀπορροφᾷ πάσας τὰς σκέψεις καὶ τὰς ἐνεργείας ἡμῶν.

Τὸ Σύντ.·. τοῦ ἐν Ἑλλ.·. Ἐλευθεροτ.·. ἐν τῷ 2ῳ ἄρθρῳ αὐτοῦ ἀναγράφει τὴν πρὸς τὸ ἀξιοθρήνητον αὐτὸ γεγονός σχετικὴν ταύτην διάταξιν : «οἱ ἐν Ἑλλ.·. τέκτ.·. ἐπιδιώκουσι »τὸ ἠθικὸν ἀγαθὸν (bon moral) διὰ τῆς ἀναζητήσεως τῆς »ἀληθείας, διὰ τῆς μελέτης καὶ ἐφαρμογῆς τῆς ἠθικῆς, μητρὸς »τοῦ δικαίου, τοῦ ὁποίου πρώτη ἀρχὴ εἶνε ἡ ὑπὸ παντὸς πρὸς »πάντα ὀφειλομένη βοήθεια, καὶ διὰ τῆς ἐνασκήσεως πάντων »τῶν καθηκόντων τῆς ἀδελφότητος».

Ἡ διάταξις αὕτη δεικνύει σαφῶς ὅτι κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἡμ.·. τάγμ.·. δὲν ὑφίσταται πράγματι δι' ἡμᾶς ἐλεήμων ἐνεργεία, ὡσάκις πρόκειται νὰ θεραπευθῇ ἢ ν' ἀνακουφισθῇ δυστυχία, ἀλλ' ὑπάρχει περίπτωσις ἐφαρμογῆς τῆς πρώτης ἀρχῆς τοῦ δικαίου, περίπτωσις ἐκπληρώσεως ἐνὸς τῶν καθηκόντων τῆς ἀδελφότητος, ἐπιβαλλομένου καὶ ὑπὸ τῆς ἠθικῆς, αἵτινες ἀποτελοῦσι μέρος τοῦ ὠραίου πενταμελοῦς συνθήματος ἡμῶν «Ἐλευθερία, Ἰσότης, Ἀδελφότης, Ἠθική, Ἀλήθεια».

Ἰψώσατε λοιπόν, φιлт.·. ἀδ.·., ἐν τῇ Ἀθηνᾷ τὴν φωνὴν κατὰ τὴν θλιβεράν ταύτην περίπτωσιν ὑπὲρ τῆς ἐκπληρώσεως τοῦ ἐπιβαλλομένου ἡμῖν ἱεροῦ καθήκοντος τῆς βοήθειας τῶν δεινοπαθούντων Ζακυνθίων.

Μετὰ τοῦ τρ.·. ἀδ.·. ἀσπ.·. διατελῶ ὑμ.·. ἀδ.·.

N. ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

ΑΝΑ ΤΑΣ ΣΤΟΑΣ

ΑΘΗΝΑ

Ἐγκατάστ.·. ἀξίωμ.·. 1893

Πανηγυρικὴ καὶ μεγαλοπρεπὴς ἐγένετο τὴν 13ην Ἰανουαρίου ἡ ἐγκατάστασις τῶν διὰ τὸ τεκτ.·. ἔτος 1893 ἐκλεγέντων ἀξιωματοικῶν τῆς ἐν Ἀν.·. Ἀθ.·. Σ.·. Στ.·. Ἀθηνᾶς.

Τὴν 9ην μ. μ. ὁ ἀδ.·. Σεβ.·. τῆς Στ.·. Ἀθ.·. Βρυζάκης ἤνοιξε

τάς ἐργ.·., μεθ' ὃ εἰσῆχθησαν κατὰ τὴν νενομισμένην τάξιν καὶ μετὰ τῶν ἀνηκουσῶν τιμῶν πλείστοι ἀδ.·. ἐπισκέπται, αἱ πρεσβεῖαι τῶν λοιπῶν στοῶν καὶ τῆς Σ.·. Μεγ.·. Ἀν.·. τῆς Ἑλλ.·., οὓς ὁ ἀδ.·. Βρυζάκης προσηγόρευσε ὡς ἐξῆς : « Μετὰ συγκινήσεως ἅμα καὶ χαρᾶς προσαγορεύω ὑμᾶς, ἀγ.·. ἀδ.·., καὶ σπεύδω νὰ σᾶς εὐχαριστήσω διὰ τὴν προθυμίαν, ἣν ἐδείξατε ὅπως ὑπακούσητε εἰς τὴν ἡμ.·. πρόσκλησιν, νὰ συμμετάσχητε τῶν ἐργ.·. ἡμῶν κατὰ τὴν ἐσπέραν ταύτην. Ἡ Στ.·. Ἀθηναῖα, ἀναγνωρίζουσα κατὰ πόσον ἡ πολῦτιμος συμβολὴ τῶν ἀδ.·. τῶν λοιπῶν Σ.·. Στοῶν καὶ ἡ ἐνθάρρυνσις τῆς Σ.·. Μεγ.·. Ἀν.·. εἰς τὰς ἐργ.·. αὐτῆς δύναται νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν πρόοδον τῆς τεκτ.·. ιδέας καὶ ν' ἀναζωπυρήσῃ τὴν καθ' ὅλου τεκτ.·. ἐργ.·., εὐγνωμονεῖ ὑμῖν ἐπὶ τούτῳ καὶ δι' ἐμοῦ προσφωνεῖ τὸ «ὡς εὖ παρέστητε ! »

Μαγευτικὸν ἦν καὶ λαμπρὸν ὄντως τὸ θέαμα τῆς πανηγυρικῆς ταύτης ἐργ.·. Ἡ Στοὰ ἦν πλήρης μέχρις ἀποπνιγμοῦ. Ὁ ἄπλετος φωτισμὸς τοῦ ἐργοστασίου, ἡ ποικιλία τῶν σημάτων καὶ ἡ παραδειγματικὴ καὶ ἀληθῶς τεκτ.·. τάξις παρεῖχόν τι τὸ φαντασμαγορικὸν καὶ τὸ ἐξόχως ἐπιβάλλον διὰ τὸν κατὰ πρῶτον θεώμενον τοιαύτην τεκτον.·. ἐργασίαν.

Ὁ ἀποχωρῶν Σεβ.·. ἀδ.·. Ἀθ.·. Βρυζάκης, πρὶν ἢ παραδώσῃ τὴν πρώτην τῆς Στοᾶς σφύραν — ἦν κατὰ τὸ λῆξαν τεκτ.·. ἔτος μετὰ τῆς δεξιότητος ἐχειρίσθη — πρὸς τὸν διάδοχον αὐτοῦ ἀδ.·. Σπ.·. Ἀντωνόπουλον, ἀνέγνω λόγον εὐφραδῆ καὶ μετὰ μεγίστης προσοχῆς ἀκουσθέντα ὑπὸ τῶν ἀδ.·., ἐν ᾧ μετὰ πολλῆς λεπτομερείας καὶ σαφηνείας ἐξέθηκε τὰ κατὰ τὸ διαρρεῦσαν τεκτ.·. ἔτος πεπραγμένα, καὶ ἐξήνεγκε τὰ πορίσματά του ἐκ τῆς κατὰ τὸ ἔτος αὐτὸ τεκτ.·. ἐργ.·. τῆς Στοᾶς.

Μὴ ὑπάρχοντος χώρου ἐν τῷ παρόντι φύλλῳ, τὸν λόγον τοῦ ἀδ.·. Βρυζάκη δημοσιεύσωμεν ὀλόκληρον εἰς τὸ προσεχές, πιστεύοντες ὅτι ἡ ἀνάγνωσις αὐτοῦ θὰ εἶνε ὠφέλιμος εἰς πάντα ἀδ.·. καὶ διὰ τὸν πλοῦτον τῶν ἀναφερομένων ἐν αὐτῷ πληροφοριῶν περὶ τῆς Σ.·. Στ.·. Ἀθηναῖας καὶ διὰ τὰς ἀπαντώσας ἐν αὐτῷ γνώμας καὶ σκέψεις περὶ τοῦ Ἑλλ.·. Τεκ.·. ἐν γένει.

Ὁ νέος Σεβ.·. ἀδ.·. Ἀντωνόπουλος ὀρκισθεὶς κατὰ νενομισμένα ὑπὸ τοῦ ἀδ.·. Βρυζάκη, ἀνέλαβε τὴν σφ.·., ἠὲ εὐχαρίστησε τοὺς ἀδ.·. ἐπὶ τῇ ἐμπιστοσύνῃ δι' ἧς ἐτίμησαν αὐτόν, καὶ ἐχάραξε δι' ἀδρῶν γραμμῶν τὴν διεύθυνσιν, ἣν θέλει δώσει εἰς τὰς ἐργ.·. τῆς Στ.·. Καὶ

τὸν λόγον τοῦ ἀδ.: Ἀντωνοπούλου, λίαν εὐάρεστον προξενήσαντα ἐν-
τύπωσιν διὰ τὸ ἀπέριπτον καὶ ἀρρενωπὸν τῆς φράσεως, δημοσιεύσο-
μεν εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον.

Μετὰ τὸν λόγον τοῦτον ὁ ἀδ.: Ἀντωνόπουλος προσεκάλεσε τοὺς
ἀδ.: καὶ ἔφεραν τριπλῆν χειροκρουσίαν χαρμόσυνον πρὸς ἔκφρασιν
τῆς εὐγνωμοσύνης τῆς Σ.: πρὸς τὸν ἀδ.: Βρυζάκη διὰ τὴν ἀκατα-
πόνητον καὶ ἀδιάλειπτον ἐργ.: του ὡς σεβ.: κατὰ τὸ παρελ.:
ἔτος. Τὴν χειροκρουσίαν ταύτην ἐκάλυψεν ὁ ἀδ.: Βρυζάκης, ἐπει-
πὼν ὅτι «πᾶς τέκτων ὀφείλει, ἄνευ ἐπιδείξεως ἐργαζόμενος, νὰ τελῇ
τὸ ἀνατιθέμενον αὐτῷ καθῆκον μετὰ θρησκευτικῆς εὐλαθείας καὶ
ἀκριθείας, καὶ ὅτι ἐπὶ τοῦ προκειμένου δὲν ἔπραξεν ἄλλο ἢ τὸ κα-
θῆκον αὐτοῦ, τὸ ἐπιβαλλόμενον ὑπὸ τοῦ Συντ.: καὶ τῶν κανον.:
τοῦ Ταγμ.:

Ἀπουσιάζοντος τοῦ ἀδ.: ῥήτ.: Γ. Δρακονταειδῆ, ἕνεκεν ἀσθε-
νείας, ἐκλήθησαν ὑπὸ τοῦ Σεβ.: καὶ ἔδωκαν τὸν νενομισμένον ὄρκον
οἱ λοιποὶ ἀξ.: τῆς Στ.:, οἵτινες καὶ κατέλαβον τὰς θέσεις των.

Πρὸ τῆς λήξεως τῆς ἐργ.: τῇ εὐγενεῖ προτάσει τοῦ ἀδ.: Διο-
σκουρίδου διετέθη ὁ κατὰ τὴν ἐσπέραν ἐκείνην κορμὸς τῆς Ἀγαθοεργ.:
ἐξ ὀστρ.: 45 μετὰ προσθήκης 30 ὀστρ.: ἐκ τοῦ Ταμείου αὐτῆς,
ἥτοι ὀστρ.: ἐν ὄλῳ 75, ὑπὲρ τοῦ τεκτονικωτάτην πράξιν ἐκτελέσαν-
τος κατὰ τὸ οἰκτρὸν ναυάγιον τοῦ Ἰταλικοῦ «Ταυρομενίου» πλοιάρ-
χου Δόγκα, τοῦ ἀπολέσαντος τελευταῖον τὴν ἡρωϊκὴν «Ἀμπελόν»
του ἐν τῷ λιμένι τῶν Καλαμῶν.

Μετὰ δὲ τὴν λήξιν τῶν ἐργ.: οἱ ἀδ.: πάντες μετὰ τῶν ἐπισκ.:
μετέβησαν εἰς μίαν τῶν αἰθουσῶν τοῦ τεκτ.: μεγ.:, ὅπου τράπεζα
δαψιλῆς ἀνέμενεν αὐτοὺς εἰς φσιδρὰν καὶ ἀδελ.: συνεστίασιν. Ἐπὶ
δύω περίπου ὥρας παρέμειναν ἐνταῦθα οἱ ἀδ.: ἐν ἀμεταπτῶτῳ χαρᾷ
καὶ εὐθυμίᾳ, καθ' ἃς πλεῖσται προπόσεις ἠγέρθησαν ὑπὲρ τοῦ Μεγ.
Διδ.:, τῆς εὐημερίας τῆς Ἀθηναῶς, τοῦ ἀποχωροῦντος Σεβ.: ἀδ.:
Α. Βρυζάκη καὶ τοῦ νέου Σεβ.: ἀδ.: Σ. Ἀντωνοπούλου.

Ἄντ. Χαλικιόπουλος.

* * *

ΣΤ.: ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ

Καὶ ἐν τῇ Στοᾷ Πυθαγόρας ἐγένετο ἡ ἐγκατάστασις τῶν ἀρ-
χῶν τὴν 8ην Ἰανουαρίου πανηγυρικῆ· ὁ τέως σεβ.: ἀδ.: Ν. Σω-

ροκιάδης παρέδωκε τὴν σφ.: τῷ ἀδ.: Κ. Ξένω, ὅστις δι' ὀλίγων νύ-
χαρίστησε τοὺς ἀδ.: ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ του καὶ ὑπεσχέθη νὰ ἐκπλη-
ρώσῃ τὰ καθήκοντά του ὡς Σεβ.: μετ' ἀκριβείας καὶ τεκτ.: εὐ-
θύτητος, ἐκάλεσε δὲ τοὺς ἀδ.: τῆς Στ.: νὰ συνδράμωσιν αὐτῷ εἰς
τὸ δυσχερὲς ἔργον.

* *

Σ.: ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ

Ἡ πρὸ διετίας ἀνασυσταθεῖσα Σ.: Στοᾶ Πανελληνίου ἐτέλεσε
τριήμερους ἑορτάς εἰς ἀνάμνησιν τῆς ἰδρύσεως τῆς πρώτης Στ.:
ὑπὸ τὸ ἴδιον ὄνομα καὶ ὑπὸ τὴν Μεγ.: Ἀν.: τῆς Ἰταλίας, ἧς με-
τέσχον ἔγκριτα τῆς Ἑλλ.: κοινωνίας μέλη, ἐν οἷς καὶ οἱ ἀδ.: Δα-
μασκηνός, Δουρούτης, Καλύβας κλπ.

Καὶ τὴν μὲν 14ην Ἰανουαρίου ἐγένετο ἡ ἐγκατάστασις τῶν νέων
ἀξιωματικῶν τῆς Σ.: ταύτης Στ.:, καθ' ἣν ἐγένετο καὶ ἡ πανηγυ-
ρική, οὕτως εἰπεῖν, ἀνάμνησις τῆς ἰδρύσεως τῆς πρώτης στοᾶς. Ὁ
τέως καὶ νῦν Σεβ.: τῆς Σ.: ταύτης ἀδ.: Σ. Στεφάνου ἀνέγνω λό-
γον, ἐν ᾧ διὰ φράσεων μεστῶν ἐννοίας ἀφηγήθη τὰ ὑπὸ τῆς παλαιᾶς
Στοᾶς γινόμενα, καθ' ἣν ἐποχὴν Τεκτ.: δὲν ὑπῆρχεν ἐν Ἑλλάδι,
μετὰ δὲ τὴν ὀρκωμοσίαν τῶν ἀξιωματικῶν προσαγαγὼν τὸ λάβαρον
τῆς Στοᾶς, ὅπερ καλλιτεχνικῶς λίαν εἶνε ἐξεργασμένον καὶ μετὰ πε-
ρισσῆς φιλοκαλίας κχτεσκευασμένον, ἐποίησε τὰ ἀποκαλυπτῆρια αὐ-
τοῦ ἐν μέσῳ τῶν εὐχῶν πάντων τῶν ἀδ.: ὑπὲρ εὐοδώσεως τῶν ἔργ.:
τοῦ νέου Πανελληνίου, ὅπερ ὑπόσχεται ὑπηρεσίας καλὰς εἰς τὸν Τε-
κτονισμόν. Μετὰ τὴν τελετὴν ταύτην κλεισθεισῶν τῶν ἔργ.:, ὁ ἀδ.:
Στεφάνου μετὰ τῶν λοιπῶν ἀδ.: τοῦ Πανελληνίου προσήνεγκον ἀνα-
ψυκτικὰ τοῖς ἀδ.: πᾶσιν, οἵτινες εἰλικρινῶς νύχθησαν τὰ βέλτιστα
τῇ καλῇ ταύτῃ Στοᾶ.

Τὴν 15ην Ἰανουαρίου ἡ Σ.: Στοᾶ Πανελληνίου ἐτέλεσε τεκτ.:
μνημόσυνον τῶν ἀποβιωσάντων ἀδ.: αὐτῆς, ἐν ᾧ πολλοὶ ἀδ.: τῶν
λοιπῶν Στοῶν παρευρέθησαν καὶ ἠνώσαν τὰς εὐχὰς των ὑπὲρ ἀνα-
παύσεως τῶν ψυχῶν τῶν τοσαύτας παρασχόντων ὑπηρεσίας τῷ
Ἑλλ.: τεκτ.: ἀδελφῶν τῆς Σ.: ταύτης Στοᾶς.

Τὴν δὲ 16ην ἐδόθη ἐν τῷ Ξενοδοχείῳ τῶν Ξένων γεῦμα, ὅπερ
ἔλαβε χαρακτῆρα κοινοῦ σχεδὸν συμποσίου, ἕνεκα τῆς ἐν αὐτῷ παρ-
ουσίας πολλῶν ἀδ.: τῶν λοιπῶν Σ.: Στ.: καὶ καθ' ὃ ἠγέρθησαν
παρὰ πολλῶν προπόσεις ὑπὲρ εὐημερίας τοῦ Πανελληνίου, τῆς

Μ.: Ἄν.: κλπ. καὶ ἐπεκράτησε ἄκρα ἀδ.: εὐθυμία καὶ σύμπνοια.
Ἵπὲρ τῆς εὐημερίας καὶ τῆς ἀληθοῦς προόδου τῆς Σ.: Στ.: Παν-
ελλήμιον ἐκφράζομεν καὶ ἀπὸ τῶν στηλῶν τούτων τὰς ἀδ.: εὐ-
χὰς μας.

*
**

«ELEUSIS»

L'absence à Paris du vénérable de cette L.:, frère F. Serpieri, a retardé, jusqu' à présent, l'installation des officiers de cette R.: L.:, dont les travaux sont conduits avec le plus cordial accord.

Nous nous réservons de revenir en détail dans notre prochain numéro sur cette installation, tout en donnant un résumé sur les tr.: de cette sympathique L.:.

Α. Βρυζάκης.

ΣΕΙΣΜΟΣ ΖΑΚΥΝΘΟΥ

Δεινὴ συμφορὰ ἐπέσκηψεν, ἐπὶ τὴν ἀνθοστεφῆ καὶ ὠραίαν νύμφην τοῦ Ἴονίου, τὴν περικαλλῆ νῆσον Ζακύνθου, ἧς τὰς χάριτας καὶ τὰ κάλλη ἔψαλαν ποιηταὶ καὶ ἐξύμνησαν λογογράφοι.

Καταστρεπτικώτατος σεισμός, ἐπελθὼν τὴν πρωΐαν τῆς 19ης Ἰανουαρίου, ἐστέρησε χιλιάδας ψυχῶν τῆς στέγης αὐτῶν, ἕτεροι δὲ συνεχεῖς σεισμοὶ ἀπὸ τῆς ἀποφράδος ἐκείνης ἡμέρας ἐξακολουθοῦντες, συνεπλήρωσαν τὸ ἀπείσιον ἔργον, καταρρίψαντες καὶ τὰς ἀπομένουσας ἔτι ὀρθίας οἰκοδομὰς καὶ σπείραντες τὸν τρόμον καὶ τὴν ἀπελπισίαν εἰς τοὺς κατοίκους τῆς ἀτυχοῦς νήσου. Αἱ λεπτομέρειαι τῆς οἰκτρᾶς καταστροφῆς, αἱ καθημερινῶς δημοσιευόμεναι ἐν ταῖς ἑφημερίσιν, ἐμποιοῦσι βαθυτάτην θλίψιν καὶ συγκινοῦσι μέχρι δακρύων τὸν ἀναγνώστην.

Ἐπέναντι τοιαύτης συμφορᾶς ὁλοκλήρου κοινωνίας μόνον τὸ αἰσθημα τῆς πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπης καὶ τῆς φιλανθρωπίας πρέπει νὰ βασιλεύῃ εἰς πᾶσαν εὐαίσθητον καρδίαν, συναισθανομένην τὸ μέγεθος τῆς συμφορᾶς καὶ τὴν δεινὴν θέσιν τῶν ἀστέγων καὶ πεινῶντων καὶ γυμνητευόντων κατοίκων τῆς ἀτυχοῦς νήσου. Διὰ τοῦτο

οἱ Ἐλεύθεροι τέκτονες, καὶ πάντες οἱ πολῖται, διότι εἰς πᾶσαν ἀνθρωπίνην καρδίαν ἐξεγείρονται τὰ ἅγια ταῦτα αἰσθήματα, πρέπει νὰ σπεύσωσι νὰ παράσχωσι τὸν ὅβολόν αὐτῶν πρὸς σωτηρίαν ἀτυχῶν ὑπάρξεων, κινδυνευουσῶν τὸν ἐκ τῆς πείνης καὶ τοῦ ψύχους θάνατον.

Οἱ ἐν Πάτραις ἀδ.: Ἐλεύθεροι τέκτονες πρῶτοι προσῆλθον ἄρωγοὶ εἰς τοὺς κατοίκους τῆς ἀτυχοῦς νήσου. Ἄμα τῷ ἀπαισίῳ ἀγγέλματι συνελθόντες, ἐσχημάτισαν ἐπιτροπὴν, ἣτις συντόνως ἐργασθεῖσα, ἐντὸς ὥρῶν τινῶν συνέλεξε ποσὸν πλέον τῶν δύο χιλιάδων ὄστρ., τὰ ὅποια ἀμέσως διέθεσεν εἰς ἀγορὰν ἄρτου καὶ τῶν πρώτης ἀνάγκης χρειωδῶν, ναυλώσασα δ' ἐπίτηδες ἀτμόπλοιοι, ἀπέστειλεν αὐτὰ εἰς Ζάκυνθον, ἐνθα μετὰ ζητωκραυγῶν ὑπὲρ τῶν τεκτόνων καὶ συγκινήσεως καὶ εὐγνωμοσύνης ἐγένοντο ἀποδεκτὰ ὑπὸ τῶν πασχόντων κατοίκων.

Ἄλλὰ καὶ οἱ ἐν Ἀθήναις ἀδ.: οὐδόλως ὑστέρησαν εἰς τὴν παροχὴν τῆς προσηκούσης ἀγαθοεργίας. Ἡ Μεγ.: Ἀν.: τῆς Ἑλλάδος ἀμέσως συνῆλθεν εἰς συνεδρίαν, καθ' ἣν διώρισεν ἐπιτροπὴν πρὸς ἐνέργειαν εἰσφορῶν, ἀποτελουμένην ἐκ τῶν ἀδ.: Χελδράιχ, Δουρούτη, Χαλικιοπούλου, Τρούμ καὶ Στεφάνου, ἣτις περιελθοῦσα τὰς οἰκίας καὶ τὰ καταστήματα τῶν ἀδ., συνέλεξε ὄστρ.: 2000. Ὑπὸ τὴν προεδρείαν δὲ τοῦ Σ.: Μεγ.: Διδ.: ἀδ.: Δαμασκηνοῦ συνεκάλεσεν εἰς κοινὴν ἐργ.: τὸ ἑσπέρας τῆς παρελθ.: τρίτης 26 Ἰανουαρίου τοὺς ἀδ.: πασῶν τῶν Στοῶν. Κατὰ τὴν ἐργ.: ταύτην διὰ καταλλήλων λόγων ὑπεδείχθη τοῖς ἀδ.: τὸ ὀφειλόμενον ἐν τῇ περιστάσει καθῆκον, ἐδόθη δὲ ὑπὸ τοῦ ἀδ.: Α. Χαλικιοπούλου λόγος τῶν πεπραγμένων ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ ἀπεφασίσθη ὅπως διὰ τῶν συλλεχθέντων ὄστρ.: ἀγορασθῶσι καλύμματα μάλλινα, ὧν ἀπόλυτον ἀνάγκην ἔχουσιν οἱ ἀτυχεῖς κάτοικοι Ζακύνθου, τὰ ὅποια ν' ἀποσταλῶσιν εἰς Ζάκυνθον πρὸς τοὺς ἐκεῖ ἀδ.: πρὸς διανομὴν.

Σὺν τούτοις ἀπεφασίσθη, ὅπως ἡ ἐπιτροπὴ λάβῃ ἀπόλυτον πληρεξουσιότητα καὶ ἐνεργήσῃ ὅ,τι ἤθελε νομίση πρόσφορον πρὸς συλλογὴν καὶ ἄλλου ποσοῦ, ἀπευθυνθῆ δ' ἐκκλησίαις πρὸς πάσας τὰς Μεγ.: Ἀνατολὰς τοῦ Κόσμου, πρὸς συλλογὴν ἐράνων παρὰ τῶν ἀπανταχοῦ ἀδ.:, δεχομένης τῆς Μεγ.: Ἀν.: τῆς Ἑλλάδος,

ὅπως χρησιμεύσῃ ὡς κέντρον ἀποστολῆς τῶν ἐράνων τούτων.

Δὲν δυνάμεθα ἢ νὰ ἐξάρωμεν τὸ εὐγενὲς ἔργον τῶν ἐν Πάτραις ἀγ.· ἀδ.·, οἵτινες ἀπέδειξαν ἐν τῇ ἀτυχεῖ ταύτῃ περιστάσει τὰ θερμαίνοντα τὰς καρδίας αὐτῶν ἀληθῆ· τεκτον.· αἰσθήματα καὶ τὴν συναίσθησιν τῆς πρώτης ἀρχῆς τοῦ τεκτ.· καθήκοντος.

Ὅμοίως ὀφείλομεν ν'ἀπονεύωμεν τὸν δίκαιον ἔπαινον πρὸς πάντας τοὺς ἐνταῖθα ἀγ.· ἀδ.·, οἵτινες ἔσπευσαν νὰ καταθέσωσι τὸν ὄβολόν αὐτῶν, ἅμα κληθέντες, καὶ νὰ συνδράμωσι τὴν ἐπιτροπὴν τῆς Μεγ.· Ἀν.· εἰς τὸ δύσκολον ἔργον τῆς.

Ἐγκαίρως προσῆλθεν ἀρωγὸς καὶ ἡ Κυβέρνησις τῆς χώρας, ἀποστείλασα σκηναὺς καὶ ἄρτον καὶ λοιπὰς βοηθείας εἰς τὴν δύστηνον νῆσον, ἐξακολουθεῖ δὲ ἀποστέλλουσα τοιαύτας καὶ φροντίζουσα τὰ δέοντα. Ὅμοίως καὶ ἡ Σ.· Βασιλ.· Οἰκογένεια τῆς Ἑλλάδος, εἰς ἄκρον συγκινηθεῖσα ἐκ τῆς μεγάλης συμφορᾶς, ἔσπευσε νὰ μεταβῇ αὐτοπροσώπως, ὅπως ἀντιληφθῇ ἰδίους ὄμμασι τῶν τῆς καταστροφῆς καὶ παραμυθήσῃ καὶ βοηθήσῃ τοὺς δεινοπαθοῦντας κατοίκους. Ὡς μανθάνομεν δέ, ἄφθονα βοηθήματα προσήνεγκε τοῖς ἀπόροις, πολλὴν στοργὴν ἐπίδειξαμένη ὑπὲρ τῶν ἀστέγων καὶ τῶν ἀσθενῶν.

Πάντα τὰ ἐν Ἀθήναις καὶ ἀλλαχοῦ τοῦ Ἑλληνισμοῦ σωματεῖα καὶ κοινότητες ἤνοιξαν καταλόγους συνεισφορῶν, πανταχοῦ δὲ τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀμερικῆς πᾶσα φιλόθρωπος καρδιά ἀποστέλλει τὸν ὄβολόν τῆς εἰς τὰ πρὸς τοῦτο σχηματισθέντα κέντρα.

Ἡ ἐν Ἀθήναις σχηματισθεῖσα ἐπιτροπὴ ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Σ.· Μητροπολίτου Ἀθηνῶν ἐξακολουθεῖ τὸ φιλόθρωπον ἔργον τῆς, συλλέγουσα καθημερινῶς τὸν ὄβολόν τῶν φιλοθρώπων κατοίκων τῆς πρωτεύουσας, ἔχομεν δὲ δι' ἐλπίδος ὅτι τὰ συλλεχθησόμενα πανταχόθεν προσὰ θὰ δυνηθῶσι νὰ ἐξοικονομήσωσιν ἐπαρκῶς τὰς ἀνάγκας τῶν ἀτυχησάντων ἀδελφῶν ἡμῶν Ζακυνθίων.

Οἱ ἐν Λονδίῳ ἀδ.· τέκτονες προσήνεγκον γενναιοτάτην χρηματικὴν συνδρομὴν εἰς τοὺς ἐκ τοῦ σεισμοῦ παθόντας Ζακυνθίους. Ἀπέστειλαν διὰ τῶν αὐτόθι ἀδ.· λίρας στερλίνας δισχιλίας καὶ ἄλλα

χρειώδη, ἵνα διανεμηθῶσι μεταξύ τῶν πενεστέρων κατοίκων τῆς νήσου. Ἡ πράξις αὕτη δεικνύει ἄπαξ ἔτι τὰ ἐμπνέοντα πάντα ἀδ.: τέκτ.: αἰσθήματα καὶ τὰς ἀγίας ἀρχὰς τοῦ ταγμ.:, ὅπερ προσέρχεται ἀρωγόν, ἄνευ διακρίσεως φυλῆς καὶ θρησκευματος, ἐκεῖ ὅπου ἡ φιλανθρωπία καὶ τὸ καθῆκον τὸ καλεῖ. Εἶη εὐλογητὴ ἡ πράξις τῶν ἀδ.: Ἄγγλων τεκτόνων!

Α. Βουζάκης.

ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΕΚΤΟΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΠΑΠΑΙ

Οἱ πρωτόγονοι πολιτισμοὶ τῆς Ἰνδίας καὶ Αἰγύπτου, τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Λατίου, ἐνώσαντες τὰς ἐπιστήμας των, τὰς τέχνας καὶ θρησκείας των, ὡς δέσμην φωτὸς τὴν ὁποίαν ἔσεισαν ἐπὶ τοῦ κόσμου ἵνα φωτίσωσι τὴν κοιτίδα του, ἀφῆκαν τὰ ζῶα εἰς τὸν πρὸς ὄν ἕκαστον ὠρίσθη προορισμὸν καὶ ἔλαβον μεθ' ἑαυτῶν ὅπως διδάξωσι τὸν ἄνθρωπον τὸ εὐγενέστερον τοῦτο πλάσμα τοῦ Μ.: Ἀρχ.: τοῦ Σύμ.:

Ἡ ἀρχὴ τοῦ Ἐλευθεροτεκτονισμοῦ, ὡς πᾶσα ἰδέα, ἀνάγεται εἰς τοὺς ἀρχαίους χρόνους, ἀλλ' ἡ ἐξωτερίκευσις τῆς ὑπάρξεώς του ἀπαντᾶται κατὰ τὸν 18ον αἰῶνα ἐν τινι ἀδελφότητι ἡσυνδέσμῳ Ἀρχιτεκτόνων ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον τὴν Εὐρώπην πρὸς τὸν σκοπὸν οἰκοδομῆς μητροπολιτικῶν Ναῶν. Καὶ ἐν πρώτοις ἀπαντῶμεν τούτους ἐν Λομβαρδία, ἐντεῦθεν διασπείρονται ἀνὰ τὴν Γαλατίαν, εἰσέρχονται εἰς τὴν Γερμανίαν, ἀκολουθοῦντες τὸν Καρλομάγνον καὶ διαπεραιοῦνται εἰς Ἀγγλίαν, ὅπου κατὰ τὸν 10ον αἰῶνα ἀποτελοῦσιν ἰσχυρὸν σωματεῖον, προεδρευόμενον ὑπὸ τοῦ πρίγκιπος Edwin, ἀδελφοῦ τοῦ Βασιλέως τῶν Ἀγγλο-Σαξόνων Athelstan (925—941). Κατὰ τὸν 13ον αἰῶνα κτίζουσι τὸν περιφημον καθεδρικὸν Ναὸν τοῦ Στρασβούργου ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν τοῦ Ἀρχιτέκτονος Erwin de Steinbach (+1318). Μετὰ παρέλευσιν ἐτῶν τινῶν ἐπέτυχον παρ' Αὐτοκρατόρων καὶ Παπῶν τὸ προνόμιον νὰ ἐκτελῶσι διάφορα Ἀρχιτεκτονικὰ Ἔργα, ὅπως δὲ ᾧσιν ἀσφαλεῖς ἀπὸ παντὸς συναγωνισμοῦ, ἀπέκρυπτον τὴν μέθοδον καὶ τὰ μέσα τῆς τέχνης καὶ Ἐπιστήμης των, ἀπῆλθον δὲ παρὰ τῶν εἰσερχομένων εἰς τὸ σωματεῖόν των νεομύστων μακροχρόνιον δοκιμασίαν μαθητείας.

Προϊόντος τοῦ χρόνου, γενομένων γνωστῶν τῶν μέσων κλ. τῆς ἀρχιτεκτονικῆς Ἐπιστήμης, τὸ ἐν λόγῳ σωματεῖον ἀπώλεσε τὸν ἀρχικὸν χαρακτήρα του, πλείστοι δὲ ὅλως ἄγευστοι τῆς ἐπιστήμης τῶν ἐνεγράφησαν μέλη αὐτοῦ, οὐχ ἤτιον διετήρησαν τὰ ἐργαλεῖα καὶ τὴν ὀνομασίαν τῶν, ἀλλὰ μόνον ὡς σὺμβολα, καὶ τὸν ἀρχικὸν μεταξὺ τῶν τίτλον τοῦ Ἀδελφοῦ.

Τὰ ἀρχαιότερα ἔχνη τοῦ Ὄργανισμοῦ τοῦ Ἐλευθεροτεκτ. ἰ. τάγ. ἰ., ὁμοίου σχεδὸν τῷ σημερινῷ, ἀπαντῶνται ἐν Ἀγγλίᾳ. Τῷ 1327 ἅπαντες οἱ λόρδοι ἦσαν τέκτ. ἰ. Τὸ 1502 Henri VII διεκηρύχθη προστάτης τοῦ Τάγ. ἰ., σχηματίσας καὶ Στ. ἰ. ἐν τῷ ἰδίῳ αὐτοῦ ἀνακτόρῳ. Τὸ πρῶτον Ἐπίσημον τεκτ. ἰ. Σύνταγ. ἰ. φέρει τὴν χρονολογίαν 25 Μαρτίου 1723. Κατὰ τὸ 1725 ὁ ἐλευθεροτεκτ. ἰ. ὀργανισμὸς εἰσάγεται εἰς Γαλλίαν ὑπὸ τοῦ λόρδου Charles Radcliffe κόμητος τοῦ Derwent-Watey, φίλου πιστοῦ καὶ ἀφωσιωμένου εἰς τὸν οἶκον τῶν Stuarts.

Αὕτη εἶναι ἐν συντόμῳ ἡ Ἱστορία τοῦ Ἐλευθεροτεκτ. ἰ. ταγμ. ἰ. ἀνὰ τὴν δυτικὴν Εὐρώπην καὶ νῦν ἰδωμεν, ποῦ, πότε καὶ ὑπὸ τίνων κατεδιώχθη καὶ πρὸς κέντρα ἐλάκτισαν αὐτό.

Τῷ 1425 οἱ Τέκτ. ἰ. προεγράφησαν καὶ κατηγορήθησαν αἱ Στ. ἰ. τῶν δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἀγγλικοῦ κοινοβουλίου καὶ τῷ 1561 ὑπὸ τῆς βασιλίσσης Ἐλισάβετ.

Τῷ 1757 τὸ δικαστήριον τῶν Παρισίων (Châtelet de Paris) κατεδίκασε τὴν σύστασιν τῶν Στ. ἰ. ἐν Γαλλίᾳ καὶ κατέλυσε τὰς ὑφισταμένας.

Τὴν αὐτὴν τύχην ὑπέστησαν ἐν Ἰσπανίᾳ, ἐν Ῥωσσίᾳ, ἐν Ἰταλίᾳ καὶ ἀλλαχοῦ (περὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι συμβάντων θέλομεν γράψαι εἰδικῶς). Ταῦτα δὲ πάντα ἐγένοντο οὐχὶ τῇ πρωτοβουλίᾳ αὐτῶν τούτων τῶν κυβερνήσεων ἢ λαϊκῶν ἐξεγέρσεων, ὡς συνέβησαν πρὸ ἐτῶν αἱ ἐν Ἑλλάδι, ἀλλὰ τῇ σατανικῇ ὑποβολῇ τοῦ ἐπὶ τοῦ αἰμοβαφοῦς Παπικοῦ θρόνου καθημένου ἀνθρωπομόρφου τέρατος, τοῦ ἔχοντος τὴν Τιαιοφόρον κεφαλὴν του ἐν τῷ Οὐατικανῷ τὴν δὲ ἑωσφορικὴν οὐρὰν του εἰς ἄδου πέταυρον.

Οὐδεμία Ἐκκλησιαστικὴ Ἀρχὴ ἀπολύτως ἐθεώρησε τὸν Ἐλευθεροτεκτον. ἰ. ὡς ἐχθρὸν αὐτῆς ἢ μόνον οἱ Πάπαι τῆς **Κοθολύκου** Ῥωμαιοῦ Ἐκκλησίας, διότι ἐν τῷ Τεκτον. ἰ. προεῖδον ὅχι τὸν ἐχθρὸν τῶν ἠθικῶν ἀρχῶν τοῦ Εὐαγγελίου, τοῦ Χριστιανισμοῦ ἢ ἄλλης οἱας δήποτε Θρησκείας, ἀλλὰ

τὸν ἐχθρὸν αὐτῶν τε τῶν γ' ἰδίων. Προησθάνοντο ὅτι ὁ Τεκτονισμ.: θάττον ἢ βράδιον ἐμελλε νὰ καταστρέψῃ, ὡς ἄλλον Βάαλ εἰδῶλον τὸ τῆς Παπικῆς Ἀνθρωπολατρείας! Καὶ δὴ ἡ πρώτη Ποντιφικὴ πράξις ἐγένετο ὑπὸ τοῦ Πάπα Κλήμεντος 12ου τῆ 24 Ἀπριλίου 1738 διὰ τῆς βούλλας «In Eminenti» τοῦτον διαδέχεται ὁ Πάπας Βενέδικτος 14ος καὶ ἐκδίδει ἑτέραν βούλλαν τῆ 14 Ἀπριλίου 1741 ὑπὸ τὸν τίτλον «Providas». Ἐκτοτε ὀλόκληρος ὀγδοηκονταετία παρήλθε. Τὸν Πάπαν Βενέδικτον 14ον διεδέχθη ὁ Κλήμης 13ος τῷ 1758, τοῦτον ὁ Κλήμης 14ος τῷ 1769, τοῦτον ὁ Πῖος 6ος τῷ 1775 καὶ τοῦτον Πῖος 7ος τῷ 1800, ὁ ἀφορίσας τὴν 10 Ἰουνίου 1809 τὸν Μέγαν Ναπολέοντα Ἀυτοκράτορα. Ὁ Πάπας οὗτος ὁ ἐπανορθώσας τοὺς Ἰησουῖτας τῆ 7 Ἀπριλίου 1814, κατὰ τὴν 13 Ἰουλίου τοῦ ἐνδόξου ἔτους 1821, διὰ τῆς βούλλας (καὶ αὕτη εἶναι ἡ τρίτη ποντιφικὴ) «Ecclesiam a Jesu Christo» ἀναθεματίζει τοὺς Καρβονάρους καὶ τοὺς τέκτονας.

Τελευτήσαντος τούτου ὁ διάδοχός του Λέων 12ος τῆ 13 Μαρτίου 1825 διὰ τῆς βούλλας «Quo Gravioza» ἀναφερόμενος εἰς τὰς προηγουμένας τρεῖς ποντιφικὰς βούλλας, ἐγείρει φωνὴν ἀναθέματος κατὰ τοῦ Τεκτονισμοῦ ἀλλὰ μετ' ἐπισημείων ἐκδόσεως ἀναθεματίζει καὶ ἑτέραν τεκτ.: αἵρεσιν, ἑταιρίαν τινὰ προσλαβοῦσαν τὸ ὄνομα «Παγκόσμιος» (δηλ. πάλιν τοὺς ἰδίους).

Πέμπτη ποντιφικὴ βούλλα ἀναθέματος ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ πάπα Πίου 8ου τῆ 21 Μαΐου 1829 ὑπὸ τὸν τίτλον «Traditi».

Ἐκτη ἡ τοῦ Πάπα Γρηγορίου 17'. «Mirari» τῆς 15 Αὐγούστου 1832.

Ἐβδόμη ἡ τοῦ Πίου 9'. (τέκτονος Mastai-Feretti περὶ οὗ ἄλλοτε) «Qui Pluribus» τῆς 9 Νοεμβρίου 1846, ὅστις δὲν ἠρόκησθη εἰς ταύτην μόνον ἀλλὰ τὴν 25 Ἰουλίου 1865 ἐν Κουρσιστορίῳ ὑπέγραψε καὶ 2αν βούλλαν τὴν 8ην, «Multiplices inter».

Ἐννάτην δὲ καὶ τελευταίαν καὶ τοῦ Λέοντος 13ου «Humanum Genius», ἐκδοθεῖσαν τῆ 20 Ἀπριλίου 1884 δηλ. 14 ἔτη μετὰ τὴν ἔνωσιν τῆς Ἰταλίας, τὴν καταστροφὴν τοῦ Παπικοῦ Κράτους καὶ τοῦ εἰδώλου τῆς Παπικῆς ἀνθρωποθεοκρατίας. Sic transit gloria mundi !!!

Αὕτη ἐν μικρογραφίᾳ ἡ ἱστορία τοῦ Τεκτ.:, ὃν ἐπολέμησεν ὁ

Παπισμὸς ὁ υἱὸς οὗτος τοῦ Ἐωσφόρου καὶ πατὴρ τῆς Ἱερᾶς Ἐξετάσεως, ὅστις δύναται νῦν μὲν νὰ εἴπῃ ἀπὸ τοῦ Οὐατικανίου παραθύρου ἀντὶ τοῦ *Urbi et Orbi* ὡς ἄλλος Ἰουλιανὸς Παραβάτης «*Νενικήκατέ με Τέκτονες*»· οἱ δὲ *Τεκτον.*·, ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὴν ῥῆσιν τοῦ *Εὐαγγελίου* : «*Ὅς δ' ἂν εἴπῃ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ Ρακὰ ἔνοχος ἔσται*» (*Ματθ.*) τῷ ἀπαντῶμένῳ ἔκτοτε :

ὦ! «*Pape Satan, Pape Satan Aleppo* (*Δάντης*).

Δ. Κ. Παπαγεώργιος : 32.

Ἐγγραφὸν ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Δεκεμβρίου 1892.

ΤΕΚΤΟΝΙΣΜΟΣ

Ἐφιάλται οὐδέποτε ἔλειψαν ἐν τῇ ἀνθρωπότητι· ἐφιάλται ἔθνῶν, ἐφιάλται κοινωνιῶν, οἰκῶν, ἐπιχειρήσεων, θρησκειῶν· τοιοῦτός τις εἶνε καὶ ὁ πασίγνωστος *L. Taxil*, ὅστις διὰ τοῦ γνωστοῦ συγγραμμάτος του οὐκ ὀλίγον συνετάραξεν ἐσχάτως καὶ τὴν ἡμετέραν κοινωνίαν. Καὶ εἶνε μὲν ἀληθὲς ὅτι τὰ σύμβολα τοῦ *Τεκτον.*· καὶ ἄλλοτε ἐγένοντο γνωστὰ τῷ βιβλ.· κόσμῳ ὑπὸ ἐξωμοτῶν, πλὴν τὸ *Οἰκοδόμημα*, καλῶς τεθεμελιωμένον ὕν, ἔμεινεν ἀκλόνητον ὡς βράχος ὑπὸ τῶν μαινομένων τοῦ ὠκεανοῦ κυμάτων πληττόμενος. Ἡ ἀρχαιότης τοῦ ἰδρύματος καὶ αἱ περιαδόμεναι μυστηριώδεις αὐτοῦ διατυπώσεις καὶ σκοποὶ πάντοτε ἐκίνησαν τὴν περιεργίαν τῶν πολλῶν, καὶ δικαίως· ἡ καταπληκτικὴ τοῦ *Τεκτον.*· ζωτικότης, μεθ' ἧς ἐπέζησε πάντων τῶν ἐν τῇ παγκοσμίῳ ἱστορίᾳ ἀναγεγραμμένων γεγονότων καὶ ἡ ὑπ' αὐτοῦ περιαγωγή τοῦ πολιτισμοῦ, τῶν φώτων καὶ τῶν τεχνῶν ἀνὰ πάσας τὰς χώρας ἀπὸ τοῦ *Κομφυνίου* μέχρι τοῦ *Πυθαγόρου*, *Σωκράτους*, *Θεαθρόπου* καὶ μέχρι τῆς συντελείας τῶν αἰώνων, εἶνε τι θαυμάσιον μνημεῖον! Ἀλλὰ τίς εἶνε λοιπὸν ἡ ἀόρατος δύναμις, ἣτις] συγκρατεῖ τὸ οἰκοδόμημα εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα, καὶ ἣτις συνάγει ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἀνθρώπους πάσης γλώσσης, φυλῆς καὶ θρησκείας; Μὴ ἡ συνδρομὴ, ἣν παρέχει πρὸς τοὺς ἀπόρους καὶ πάσχοντας ἀδελφούς; οὐχὶ βεβαίως, καθ' ὅσον, ἂν ὁ *Τεκτονισμὸς* ἦτο πτωχοκομεῖον ἢ ἀσφαλιστικὴ ἐταιρεία, ἠδύνατο ν' ἀλλοιωθῆ ἢ σὺν τῷ χρόνῳ καὶ ν' ἀπολεσθῆ, ὅπως πάντα

τὰ τοιαῦτα ἰδρύματα· μὴ ὁ μυστικισμὸς τοῦ καὶ τὰ μυστήριά του ; ἀλλ' ὁ σκοπὸς τοῦ δὲν εἶνε ἄγνωστος πλέον τῷ κόσμῳ· μὴ θεατρικαὶ παραστάσεις τῶν διδαγμάτων καὶ μαρτυριῶν τῶν ἐξόχων αὐτοῦ ἀνδρῶν ; οὐδὲν τι τοιοῦτον, καὶ τοι οἱ τύποι τοῦ διεξάγονται διὰ γλώσσης τρυφερᾶς, ἀριστοτέχνημα ὄντες αὐτοὶ ἐξωτερικῶν συμβολικῶν παραστάσεων. Μὴ τι τὸ ποιητικόν, ἐξαῖρον τὴν φαντασίαν ἐπὶ πτερόγων ἀνέμων ; μὴ τὰ φιλανθρωπικὰ ἰδρύματα, ἅτινα κατὰ χιλιάδας συντηρεῖ καθ' ἅπασαν τὴν ὑφήλιον ; οὐδὲν ἐκ τούτων· ἡ ζωτικότης τοῦ Τεκτον.· καὶ ἡ ἀδιάρρηκτος τῶν μελῶν αὐτοῦ συνοχὴ ἀποδοιέα μῆτε εἰς τὴν ὠραιότητα ἢ ποιητικότητα τῶν τύπων μῆτε εἰς τὰς ὑλικὰς ἐνεργείας, μῆτε εἰς τὰ μυστήριά του, μῆτε εἰς τὴν ἀρχαιολογικὴν καὶ ἱστορικὴν των ἀξίαν, μῆτε εἰς ἄλλον τινὰ παραπλήσιον λόγον, ἀλλ' εἰς τοὺς ἐξῆς πέντε κυρίως :

Π ρ ῶ τ ο ν εἰς τὸ ὅτι αἱ ἀρχαὶ του, τὰ διδάγματα, αἱ συνήθειαι καὶ οἱ τύποι τοῦ εἰσὶ τελειότατοι, μηδεμίαν ἀπολύτως ἐπιδεχόμενοι μεταβολήν· πάντα τὰ λοιπὰ τοῦ κόσμου ἰδρύματα ἔρχονται καὶ παρέρχονται, ἐν ᾧ ὁ Τεκτον.· διαμένει ἀπαρασάλευτος· ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεώς του ὑπῆρξαν καὶ ὑπάρχουσι πλεῖσται θρησκείαι, ἀλλ' εἰς Τεκτονισμὸς· πλεῖστα συστήματα φιλοσοφιῶν, δογμάτων, θεωριῶν, ἀλλ' εἰς Τεκτονισμὸς· ἅπειρα πολιτεϊακά, θρησκευτικὰ καὶ κοινωνικὰ ἰδρύματα, ἀλλὰ Τεκτονισμὸς εἰς· διάφορα ἐπιστημονικὰ συστήματα, μεταβαλλόμενα κατ' ἐποχὰς καὶ ἀναλόγως πρὸς τὰς ἐφευρέσεις καὶ ἐξερευνήσεις τῆς φύσεως, ἀλλ' ὁ Τεκτονισμὸς μένει ἐς αἰεὶ εἰς καὶ ἀναλλοίωτος.

Δ ε ὕ τ ε ρ ο ν, εἰς τὰς ἀληθείας, ἃς κηρῦσσει καὶ αἱ ὁποῖαι εἶνε αἰώνιαι καὶ ἀναμφισβήτητοι. Ἡ βᾶσις ὅτι ὑπάρχει πάνσοφον ὄν, ὅπερ διέπει τὸν κόσμον σύμπαντα, ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶνε ἔργον τῶν χειρῶν τοῦ καὶ θνητὸς τὸ σῶμα, ὅτι πάντες εἴμεθα ἀδελφοὶ καὶ ἴσοι ἐκ φύσεως πρὸς ἀλλήλους, καὶ ὅτι τὰ συμφέροντα ἡμῶν ἀπάντων καὶ ἡ εὐτυχία εἶνε ἀλληλένδετος, ὅτι ἡ εὐδαιμονία προέρχεται ἐκ τοῦ δεόντως ζῆν, σκέπτεσθαι καὶ ἐνεργεῖν, ὅτι ἐπομένως ὁ ἄνθρωπος εἶνε κίριος τῆς τύχης του καὶ τῆς ἠθικῆς αὐτοῦ ἀννυψώσεως, πᾶσαι αὗται καὶ αἱ παραπλήσιαι ἀλήθειαι ἦσαν καὶ θὰ ἦνε τὸ αἰώνιον τοῦ Τεκτον.· θεμέλιον.

Τ ρ ῑ τ ο ν, εἰς τὸ ὅτι ὁ Τεκτον.· τυγχάνει δραστηριώτατον μέσον πρὸς σύνδεσιν καὶ σύσφιγξιν φιλίας τῶν ἀνθρώπων τῶν ἐγ-

τατεσπαρμένων ἐπὶ παντὸς τοῦ προσώπου τῆς γῆς, ὅσον οὐδὲν οἰονδήποτε ἕτερον ἴδρυμα ἐν τῷ βιβλ. κόσμῳ.

Τέταρτον εἰς τὸ ὅτι τὰ διδάγματα τοῦ Τεκτον. μὴ ἀποβλέποντα εἰς ὠρισμένα ἄτομα ἢ ἔθνη ἀλλ' εἰς ἅπαντα ἀνεξαιρέτως τὸν κόσμον, ὃν θεωρεῖ ὡς μίαν οἰκογένειαν, ἐξυψοῦσιν, ἐξυγενίζουσι καὶ ἐξημερόνουσι τὴν ἀνθρωπότητα καὶ

Πέμπτον εἰς τὴν δύναμιν, τὸ θάρρος, τὴν ἐλπίδα καὶ τὴν παρηγορίαν, ἣν ἐγγχεί εἰς τὰς καρδίας τῶν ἀνθρώπων ἐκ τῆς ἀναγνωρίσεως τοῦ ὑπεριάτου *Οντος καὶ τῆς ἐρεῦνης τῶν μυστηρίων τῆς φύσεως καὶ τῆς ἐν αὐτῇ ἐνυπαρχούσης τελείας ἁρμονίας· εἰς τὴν ἐξερεύνησιν διὰ τῆς ἐπιστήμης τοῦ ὠραίου, τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τοῦ ἀληθοῦς, ἐκ τῆς παραδεδεγμένης ἀρχῆς ὅτι ἡ ψυχὴ εἶνε ἀθάνατος, εἰς τὸ ὅτι ἡ ἀρετὴ εἶνε ἡ βᾶσις τοῦ ἀτόμου καὶ τῶν κοινωνιῶν καὶ τέλος εἰς τὸ ὅτι ἡ ἐκτέλεσις τοῦ καθήκοντος ἐν τῇ ποικίλῃ αὐτοῦ μορφῇ μετέχει τοῦ θείου, καὶ ἐπομένως ὅτι πρέπει νὰ ἦνε ἡ βᾶσις τῆς ὑπάρξεως παντὸς ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς.

Θεωρῶν τις τὸν Παρνασσὸν ἐν εὐδία ἡμέρᾳ, ἀπατᾶται πολλάκις, μὴ θυνάμενος νὰ διακρίνη ποῦ καταλήγει ἢ ἐν τῇ κορυφῇ του χιῶν καὶ πόθεν ἄρχεται ὁ οὐρανός· τοῦτ' αὐτὸ παρατηρεῖ τις καὶ ἐν τῷ πελάγει εὐρισκόμενος καὶ θεωρῶν τὴν δύσιν τοῦ Ἡλίου· ὁ ἐρυθροβαφῆς οὐρανὸς ἀντανακλᾶται ἐπὶ τῶν κυμάτων τοῦ θαλασσίου ὁρίζοντος καὶ συνταυτίζεται οὐρανὸς καὶ θάλασσα, ἀπροσδιόριστον καθιστῶσα τὴν χωρίζουσαν ἀμφοτέρους γραμμὴν. Τοῦτ' αὐτὸ ἀκριβῶς συμβαίνει καὶ ἐν τῷ Τευτονισμῷ· ἡ ἀγνή, ἀπέριττος καὶ θεία φιλοσοφία του οὔτω συνταυτίζεται πρὸς τὴν ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας τῶν λαῶν κηρυσσομένην πίστιν, ὥστε ἀδυνατοῦμεν τελείως νὰ ἐξακριβώσωμεν ποῦ ἄρχεται καὶ ποῦ περατοῦται ἢ ὑπὸ τοῦ Τεκτονισμοῦ κηρυσσομένη ἀλήθεια, ἐν σχέσει πρὸς τὰ διδάγματα ἠθικῆς καὶ ἀρετῆς, τὰ ὑπὸ τῶν διαφόρων θρησκευμάτων κηρυσσόμενα. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον πάντων τῶν ἐθνῶν οἱ τέκτονες διάγομεν ἀδελφικώτατα πρὸς ἀλλήλους ὑπὸ ἐν οἰκοδόμημα ὕπερ, καίτοι οἱ αἰῶνες καὶ τὰ ἔργα των πάντα παρόρχονται, μένει αἰώνιον, ἀμετάβλητον καὶ ἀπαρασάλευτον.

Φίλων.

ΑΔΕΛΦΙΚΑ ΣΥΜΒΑΝΤΑ

Ἀπεβίωσεν ἐσχάτως ἐν Ληξουρίῳ τῆς Κεφαλληνίας ὁ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΟΘΡΩΝΤΟΣ, διακεκριμένος δικηγόρος πατὴρ δὲ τοῦ ἀγ.·. ἀδ.·. Γεωρ.·. Βοθρωντοῦ. Χύνομεν θαλερὸν δάκρυ ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τοῦ πολυτίμου γέροντος καὶ εὐχόμεθα τῷ ἀξίῳ νῖφ τὴν ἐξ ὕψους παρηγορίαν.

— Διατρίψας ἐπ' ὀλίγας ἡμέρας εἰς Ἀθήνας χάριν οἰκογενειακῶν ὑποθέσεων ὁ ἀδ.·. Σπ.·. Σπανόπουλος, ἀνεχώρησε πάλιν προχθὲς, ἐπανερχόμενος εἰς Ῥοστόβιον τῆς Ῥωσσίας ὅπου διαμένει ἐμπορευόμενος

— Ἐτελέσθησαν ἐν Σύρῳ τὴν 21ην Ἰανουαρίου οἱ γάμοι τοῦ ἀγ.·. ἀδ.·. Θεοδ.·. Καμπάνη, ἰατροῦ, μετὰ τῆς σεμνῆς καὶ τὰ μάλα πολυφέρου δεσποινίδος Φανῆς Π. Νεγρεπόντη.

— Ἐτελέσθησαν ἐν Πειραιεῖ οἱ γάμοι τοῦ ἀδ.·. Ν. Φίλωνος μετὰ τῆς ἀξιολόγου δεσποινίδος Ἀδριανῆς Σούρβα.

— Εὐχαρίστως ἀγγέλλομεν τοὺς ἀρραβῶνας τοῦ ἀδ.·. Ἀριστ.·. Ρούκη μετὰ τῆς δεσποινίδος Λίζας Ὀδυσσεῶς καὶ εὐχόμεθα αὐτοῖς στέψιν ταχεῖαν.

— Ὅμοίως ἀγγέλλομεν τοὺς ἀρραβῶνας τοῦ ἀδ.·. Δ. Κουντουμᾶ μετὰ τῆς δεσποινίδος Ἀγγελικῆς Ἐμπεδοκλέους.

— Διατρίβει ἐν Ἀθήναις ὁ ἀδ.·. Α.·. Στίβενς, ἀ. ἐπ.·. τῆς ἐν Ζακύνθῳ Σ.·. Στ.·. «Ἀστὴρ τῆς Ἀνατολῆς» ὑπὸ τὴν Μ.·. Ἀν.·. τῆς Ἀγγλίας.

— Διωρίσθη σχολάρχης ἐν Ληξουρίῳ ὁ ἀδ.·. Π. Σπετσιέρης, διδάκτωρ τῶν μαθηματικῶν.

— Ἐτελέσθη ἡ θρησκευτ.·. βάπτισις τοῦ τριτοτόκου τέκνου τοῦ ἀγ.·. ἀδ.·. Δ. Κ. Παπαγεωργίου ἐν κύκλῳ ἀδ.·. οἰκογενειῶν καὶ ὀνομάσθη Κωνσταντῖνος καὶ Ἰωάννης Βαπτιστῆς ὑπὸ τῶν ἀναδόχων ἀδ.·. Ν.·. Δαμασκηνοῦ καὶ Φ. Σεργιέρη.

— Διωρίσθη πρόξενος τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἰταλίας ἐν Ἀργοστολίῳ ὁ ἀδ.·. Γεωρ.·. Βοθρωντός, δικηγόρος, κληρονομήσας ἀξίως τὰς ἀρετὰς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ εἰς τὴν θέσιν, καὶ ὑποσχόμενος πλήρη εὐδοκίμησιν καὶ ἐπίδοσιν εἰς τὸ ἔργον ἐν ᾧ ἐτάχθη.

— Διωρίσθη ὑποπρόξενος τῆς Ἑλλάδος ἐν Algeziras τῆς Ἰσπανίας ὁ ἀδ.·. Σπ.·. de Medici Διλλώτης, ἀνὴρ εὐπαίδευτος μέλος τῆς Σ.·. Στ.·. τὸ Πανελλήνιον καὶ ἄκρως ἀφοσιωμένος εἰς τὸν Τεκτονισμὸν.

Δ Ε Λ Τ Ι Ο Ν

ΜΕΓ.·. ΑΝ.·. Τ.·. ΕΜ.·.

Ἀποφάσει τοῦ Συμβουλίου τῆς Μεγ.·. Αν.·. ἐπανελήφθη ἡ ἔκδοσις τοῦ ἐπισήμου δελτίου Αὐτῆς, ἡ διακοπεῖσα ἀπὸ τοῦ Μαρτίου 1891. Τὸ ἐκδοθὲν τεῦχος φέρει ἀρ.·. 9 περιέχει δὲ συνέχειαν ὁμιλίας τεκτον.·. τοῦ ἀδ.·. Τρούμπ, περίληψιν τῶν πρακτικῶν τῶν συνεδρ.·. τῆς Μεγ.·. Αν.·. κατὰ τὴν 31 Μαρτίου καὶ 14 Ἀπριλίου 1891, κατάλογον τῶν ἐκλεγέντων ἀξιωματ.·. διὰ τὸ 1893 τῶν ὑπὸ τὴν Ἀν.·. Σ.·. Στ.·. καὶ λεξικὸν ἐλευθεροτεκτ.·. ὑπὸ τοῦ ἀδ.·. Σ. Στεφάνου.

Πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν δαπανῶν τῆς ἐκδόσεως τοῦ τοιοῦτου δελτίου τὸ Σ.·. Συμβ.·. ἐπέβαλε δι' ἀποφάσεώς του ἐκάστῳ ἀδ.·. τῶν ὑπ' αὐτὸ Στ.·. δί-δραχμον ἑτησίαν εἰσφορὰν, πληρωτέαν τοῖς ταμίαις τῶν Στ.·.

